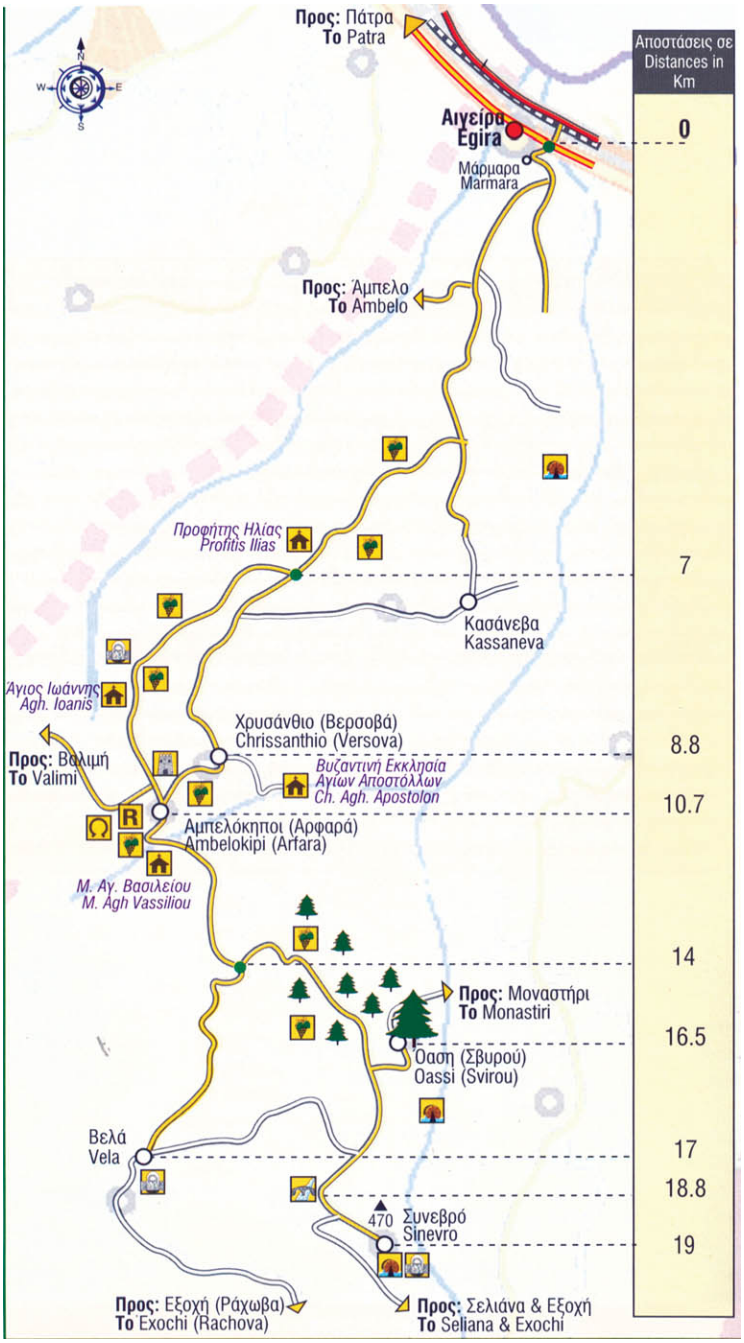

Σημείο αφετηρίας εδώ είναι το κέντρο της Αιγείρας και η πινακίδα που προτείνει: **Χρυσάνθιο** (9 χλμ.),
Συνεβρό
(18 χλμ.),
Όαση
(15 χλμ.) και
Αμπελόκηποι

(10 χλμ.) απέναντι από τον
Άγιο Παντελεήμονα
.

Ανεβαίνουμε με ... απαιτήσεις (αφού περνάμε λίγη ζάλη από τις πρώτες στροφές), μέσα από την πανέμορφη κωμόπολη της Αιγείρας. Οι μυρωδάτες λεμονιές και πορτοκαλιές είναι για να τις κοιτάζετε όχι για να μαζέψετε λεμόνια και πορτοκάλια γιατί είναι περιφραγμένες. Έχει μουσμουλιές και ελιές ο τόπος...

Ακολουθώντας την επαρχιακή οδό (στην κορυφογραμμή) ανεβαίνουμε προς τα πάνω και συναντάμε παραθεριστικές κατοικίες με πολύ καλή θέα καθώς και πάρα πολύ καλό κλίμα. Αριστερά μας περνά ανενόχλητος ο ποταμός Κριός. Δε στρίβουμε σε καμία διασταύρωση και δεξιά μας ο ποταμός Θολοπόταμος διέρχεται μέσα από ελαιώνες και λιβάδια.

Στα 7 χλμ. συναντάμε πινακίδα που μας προειδοποιεί ότι αριστερά πάμε για Χρυσάνθιο (2 χλμ.) και δεξιά για
Αμπελόκηπους
και
Όαση
. Παίρνουμε το δρόμο αριστερά καθώς κι αυτός μας πάει στους Αμπελόκηπους και στην Όαση. Στα 8,8 χλμ. μπαίνουμε στο χωριό
Χρυσάνθι
ο (600 μ. υψόμετρο) και αντικρίζουμε κερασιές και αμπέλια. Είναι η παλαιά Βερσοβά.

Κλασικά όπως συμβαίνει στα περισσότερα χωριά της ορεινής Αχαΐας θα βρείτε πλατεία με τον πλάτανο ακριβώς στη μέση της. Τα σπίτια είναι παλιά παραδοσιακά, πέτρινα. Ακριβώς απέναντι από τον πλάτανο είναι η Εκκλησία των Αγίων Αποστόλων και στη γωνία της με την πλατεία υπάρχει ηλιακό ρολόι, αν το δικό σας δεν πάει καλά. Αριστερά της εκκλησίας καταβαίνει ο δρόμος προς την κάτω γειτονιά όπου σε απόσταση 150 μ. θα συναντήσουμε τη βυζαντινή Εκκλησία των Αγίων Αποστόλων.

Στο κέντρο του Χρυσάνθιου υπάρχει πινακίδα για όλα τα γούστα: Αμπελόκηποι (1 χλμ.), Όαση (6 χλμ), Συνεβρό (9 χλμ)., Βελά (8 χλμ.), Εξοχή (15 χλμ.), Βαλιμή (5 χλμ.) και Ζαρούχλα (25 χλμ.). Όρεξη να 'χετε δηλαδή. Στο 9,8 χλμ. ήδη είμαστε στους Αμπελόκηπους και στα αριστερά, μας «φλερτάρει» το **κοινοτικό άλσος Χρυσαμπέλων** (ένωση Αμπελοκήπων - Χρυσανθίου). Όμορφο, όνομα και πράγμα. Εκεί κάθε χρόνο γίνεται η γιορτή κρασιού Αμπελοκήπων. Εμπρός μας έχουμε το μνημείο των προεπαναστατικών μαχών
Αρφαρά
και

Βερσοβά
15 και 18 Μαρτίου του 1821 κάτω από τον έλατο.

Ακολουθούμε το δρόμο αριστερά του μνημείου και στα 100 μ. το Δημοτικό ξενώνα. Δεξιά μας είναι τα **Δημαρχόσπιτα** των Οικονομόπουλου και Γιαννούλη. Στο κέντρο βρίσκεται ο μεγάλος πλάτανος και ακριβώς πάνω από τον ξενώνα το Δημαρχόσπιτο Κουβέλη. Εκεί ήταν η παλαιά έδρα του Δήμου Αιγείρας. Αν συνεχίζουμε θα συναντήσουμε τον επαρχιακό δρόμο στα 80 μ. που είναι χωμάτινος. Στρίβοντας αριστερά πάμε Βελά - Όαση - Συνεβρό ή Εξοχή.

Στρίβοντας δεξιά στα 20 μ. θα μπούμε στην άσφαλτο και στα 800 μ. περίπου θα συναντήσουμε τρεις δρόμους. Ο πρώτος δεξιά μάς επιστρέφει στο Χρυσάνθιο, ο δεύτερος εμπρός μας πηγαίνει στην Αιγείρα και ο τρίτος ο αριστερός μάς οδηγεί στην πλατεία των Αμπελόκηπων (730 μ. υψόμετρο). Πρόκειται για τα
παλαιά Αρφαρά
, ένα παραδοσιακό χωριό από πέτρα και ξύλο σαν και αυτά που το χειμώνα, τα τρώει η ερημιά και την άνοιξη και το καλοκαίρι τα χαϊδεύει ο βουνίσιος τουρισμός.

Μεγάλη πλατεία μπροστά στην εκκλησία (κλασικό και εδώ το ύφος) και με ψησταριές για όσους συνδυάζουν το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Αριστερά από την πλατεία υπάρχει το
διατηρητέο κτίριο της Αρχόντισσας
. Από την πλατεία ανηφορίζοντας προς τα πάνω στα 500 μ. ξεκινά χωματόδρομος όπου σε 2,5 χλμ. συναντάμε το δρόμο Ακράτας - Ζαρούχλας (αν ακολουθηθεί ο δρόμος αυτός που έχουμε αναφέρει για Βαλιμή - Τσιβλό - Ζαρούχλα κερδίζουμε διαδρομή 6 χιλιομέτρων). Εκτός από τη διαδρομή με αυτοκίνητο πάνω στο δρόμο προς Βαλιμή και στο σημείο που είναι η σημερινή εκκλησία Άγιος Γεώργιος υπάρχει αρχαίο μονοπάτι που στο παρελθόν εξυπηρετούσε την επικοινωνία από την Αρκαδία - Νωνάκριδα - Αιγείρα.

Η διαδρομή αυτή σήμερα μπορεί να γίνει με τα πόδια ή με άλογο. Καλλιέργειες αμπελώνων, κερασιάς και αγριολούλουδων εξηγούν από μόνες τους προς τι το όνομα Αμπελόκηποι.

Η σήμανση μέσα στους Αμπελόκηπους είναι ολίγον προβληματική και υπάρχει κίνδυνος να μπερδευτείτε. Στρίβουμε αριστερά για Όαση και Συνεβρό. Στο βάθος βγαίνοντας από τους Αμπελόκηπους, βλέπουμε το
Μοναστήρι του Αγίου Βασιλείου
χτισμένο στην καρδιά του βράχου. Μη σας ξεγελάσει ο χωματόδρομος που μεσολαβεί στα 100 μέτρα από τους Αμπελόκηπους, γιατί αμέσως μετά συνεχίζει άσφαλτος. Μόλις περάσουμε το ρυάκι του Γουλά (παραπόταμος του Κριού) στα 150 μ. αρχίζει το μονοπάτι που οδηγεί με τα πόδια στο Μοναστήρι του Αγίου Βασιλείου. Συνεχίζοντας την άσφαλτο

περίπου σε 1 χλμ. και πριν πέσουμε στην κατηφόρα της Κουντούσας μπορούμε να στρίψουμε δεξιά σε χωματόδρομο και να ανεβούμε με αυτοκίνητο στην Αγία Παρασκευή, εκκλησία του πρώτου οικισμού Τσιλαρδής όπου από εκεί γύρω στα 1680 έφυγε μια ομάδα κατοίκων και εγκαταστάθηκε στα Αρφαρά Μεσσηνίας.

Στα 13 χλμ. συναντάμε διχάλα. Στα δεξιά στα 3 χλμ. πάει για
Βελά
και αριστερά για
Όαση
. Αναζητώντας την Όαση στρίβουμε αριστερά με φόντο πεύκα, κυπαρίσσια και αμπέλια. Ο δρόμος γίνεται κατηφορικός και χαλάει για λίγο. Η Όαση βρίσκεται μπροστά μας στα 16,5 χλμ., με τον τεράστιο πλάτανο, μνημείο της φύσης (450 μ. υψόμετρο). Και εδώ η σήμανση έχει πρόβλημα και μόνο ρωτώντας πάει κανείς στο Συνεβρό. Προσοχή λοιπόν μη χαθείτε. Αφήστε που είναι και ευκαιρία να κάνετε γνωριμίες ρωτώντας τους κατοίκους του χωριού. Στα 18,8 χλμ. συναντάμε γέφυρα με παραπόταμο του Κριού ποταμού (Σούβαλτος που κατεβαίνει από τη Βελά) και ήδη στα αριστερά μας εμφανίζεται από μακριά το Συνεβρό (470 μέτρα υψόμετρο), όμορφο χωριό αμφιθεατρικά χτισμένο με θέα προς τη θάλασσα και πλάτη στο βουνό.

Στα 19 χλμ. μπαίνουμε στο
Συνεβρό
με τις υπέροχες κερασιές και αμυγδαλιές την άνοιξη. Από την πλατεία του χωριού, ευθεία φτάνουμε στη νεροτριβή (μετά από 500 μέτρα), όπου έπλεναν παλιά τα ρούχα τους οι κυράδες. Και για τους περίεργους γύρω από το όνομα του χωριού, έχει απάντηση ο γέροντας που συναντήσαμε: «Συν και Εβρός, μετά τη φωτιά των Τούρκων συνευρέθηκαν εδώ δύο Εβροί, δηλαδή δύο ελάφια».

Διαδρομή σε χωματόδρομο

Από το Συνεβρό για να συνεχίσουμε τη διαδρομή γυρίζουμε πίσω όπου συναντάμε αριστερά μας το χωματόδρομο που θα μας οδηγήσει στο χωριό
Εξοχή
. Ακολουθώντας το δρόμο αυτό πάνω από το βράχο του Συνεβρού και βαδίζοντας παράλληλα με το αυλάκι του χωριού συναντάμε στα 4 χλμ. την
πέτρινη γέφυρα
της
Σελιάνας
που συνδέει τους δύο επαρχιακούς δρόμους (17η, 18η). Εμείς στρίβουμε δεξιά και μέσα από τις κοινοτικές βοσκές της Εξοχής (παλαιά Αράχοβα) φτάνουμε στην πλατεία του χωριού. Και εδώ υπάρχουν η εκκλησία, τα πλατάνια και η κεντρική βρύση από την οποία ρέει άφθονο νερό.

Το επάγγελμα του κτηνοτρόφου συνεχίζεται και σήμερα με αρκετές χιλιάδες ζώα (1.150 μ. υψόμετρο). Από το χωριό μέσα από τους κτηνοτροφικούς δρόμους επισκεπτόμαστε τα δύο

μεγάλα λιβάδια και από την κορυφογραμμή βλέπουμε το
Σαραντάπηχο
και το
Αεροδρόμιο
. Από την άλλη πλευρά είναι ο Χελμός. Στα 5 χλμ. συναντάμε το χωριό της Αγίας Βαρβάρας στη Νωνάκριδα.

Αν λοιπόν στο 13ο χλμ. της κύριας διαδρομής από την Αιγείρα, αντί να στρίψετε αριστερά προς Όαση - Συνεβρό, στρίψετε δεξιά προς Βελά, σε 3 χλμ. θα βρεθείτε στο χωριό. Αφού έχουμε περάσει και έχουμε αφήσει πίσω μας τα μαντριά των κτηνοτρόφων, στη βάση του Βελαίτικου βλέπουμε το ομώνυμο χωριό (850 μ. υψόμετρο). Όπως σε όλα τα χωριά της Ελλάδας, υπάρχει η πλατεία στο κέντρο του χωριού με τη βρύση και την εκκλησία. Το χωριό είναι παραδοσιακό με κυρίαρχα στοιχεία την πέτρα και το ξύλο. Συνεχίζοντας μέσα από τη Βελά με χωματόδρομο μπορούμε να φτάσουμε στην Εξοχή.